

som ere komne op i de senere Aar i Udlandet og ligeledes forsøgte her, af den allerstørste Betydning. Efter Alles Mening er det først derved, at Officererne ligefrem lære at udbytte den store Betydning, det har at have gode Skydevaaben. Nu til Dags bruger man Vaabnet paa en ganske anden Maade end tidligere. Der er sikkert en Del Medlemmer af det høie Thing, som have været Soldater i tidligere Tid, da Skydningen gjaldt Enkelmandsskydning. Nu er det derimod Måsseskydningen, det gjælder om. Nu skyde De-linger, kommanderede som Måssiner, ledede af Befalingsmænd. Men det er vanskeligt saaledes at lede Måsseilden. Naar man ikke øver det i Fredstid under Forhold, der nærme sig Kæmpetidene saa meget som muligt, kan man godt komme til at ligge under, uagtet Tal og Bevæbning staa nogenlunde lige. Hvad Vædringsforslag under Nr. 201 angaar, som omhandler Forøgelse af Seletøisbeholdningen, da kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet har udtalt. Det var fuldstændig korrekt; det var det, jeg navnlig havde tænkt mig, at man kunde gaa to Veie, nemlig enten forøge det ordinære Budget med en større Sum eller forøge det ordinære Budget lidt, saaledes at det kunde antages at strække til, og dernæst bevilge noget Extraordinært. Men slet Intet at give, saaledes at Beholdningerne blive ved at gaa nedad hvert Aar, vil være aldeles uforvarsligt. Man kan ikke rykke ud med Kjøretøier, Trænvogne og Artilleri uden Seletøi. Noget Egnende gjælder Vædringsforslaget under Nr. 202, som angaar Ingenieurtroppernes Materiel, og hvortil er nægtet 800 Kr. Disse 800 Kr. skulle bruges til Vedligeholdelse af dette Materiel. Vi have efterhaanden faaet et ganske værdifuldt Materiel. Det hører til de Punkter i vor Hær, som have været lidt gunstigt stillede. Man har virkelig paaskjønnet, at man har faaet et smukt og godt Ingenieurmateriel, men man maa ogsaa have Penge til at vedligeholde det. Thi det kan lidet nytte at have et smukt Materiel og føle Interesse for at bruge det, naar Materiellet efterhaanden forfalder, fordi man ikke vil give Penge til dets Vedligeholdelse. Der er dernæst paa Undervisningsanstalterne forskjellige Poster, som ere nægtede. Man har saaledes ikke villet givet Officersskolen en Bevilling til nye Gymnastikapparater, uagtet det er Apparater, som det efter det Standpunkt, Gymnastikken en Gang er kommen til at staa paa, og den Betydning, som Gymnastikken af Alle anerkjendes at have, maa synes at være naturligt, at ogsaa Undervisningsanstalterne baade for de kommende

Officerer og Underofficerer kunde faae. Man har nægtet Penge til de paa Officersskolens Budgets Konto og Ingenieurkorpsets Konto opførte Bevillinger til forskjellige Apparater til den udbuede Undervisning i elektrisk Retning. Jeg behøver vistnok ikke at gjøre det høie Things Medlemmer opmærksomme paa — thi det er Noget, som Enhver, der færdes i Livet, ikke kan lade være at se —, at Elektriciteten i de senere Aar er kommen til at spille en fremtrædende Rolle ved de mange Maader, den anvendes paa. Vi bruge Elektriciteten som Belysning og som Bevægkraft. Ved Minevæsenet spiller den ogsaa en stor Rolle; ligeledes ved Signaliseringsvæsenet benyttes Elektriciteten. Nu har vort Ingenieurkorps med stor, paaskjønnesværdig Flid arbejdet sig op i den Retning. Da der for to Aar siden var en stor elektrisk Udstilling i Wien, havde vor Hær og Marine sendt vore elektriske Systemer derned, og det vandt megen Paaskjønelse dernede. Det blev ualmindelig anerkjendt i Udlandet, kan jeg sige. Det ligger i, at vi have Officerer, som interessere sig i høi Grad derfor, og som ere intelligente, og som have forstået at udville det. Men naar man ikke i Længden kan faae de Apparater, der høre til for at bringe denne Videnskab videre, stopper det op. Nu er der enkelte, som ved Reiser i Udlandet have haft Leilighed til at lægge sig efter denne Ting, og nu er det Tidspunkt kommet, hvor den skulde almindeliggjøres blandt Ingenieurkorpset. Derfor er det, man gjerne vilde have en saadan udvidet elektro = teknisk Undervisning sat i Gang. Men den første Betingelse er Apparaterne. De ere ikke billige, de koste et Par Tusinde Kroner, men det forekommer mig, at de Penge virkelig ere godt anvendte. Hvad en enkelt Post paa Undervisningsanstalterne angaar, som den ærede Ordfører specielt omtalte, nemlig 120 Kr. til Livgarden, er der ganske vist paa en vis Maade en Uregelmæssighed der. Man mente i Fjor, at man kunde nøies med et mindre Beløb, og prøvede først det, men det slog ikke til, og nu forlanger man et større. Men det synes jeg ikke, man skulde behøve Ministeriet; thi det vidner dog om Økonomist Sands hos Ministeriet og hos dem, der administrere disse Konti, at de ikke ville have Mere end strengt nødvendigt. At man har taget fejl, og at man har troet at kunne spare, hvor man ikke kunde, synes jeg ikke er en saa forfærdelig stor Feil. Jeg tror at kunne sige, at der paa disse Omraader anvendes overordentlig stor Økonomi. Hvis de Herrer ville gennemgaa Regnskaberne og ville se Forholdet mellem, hvad der er bevilget, og hvad der er forbrugt, ville de finde,